

“Israels Verblendung ward unsere Begnadigung „

Albanisch Übersetzung

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 71

„Verbërimi i Izraelit u bë hiri ynë“

Për këtë lexojmë te **Romakëve 9** dhe **11**. Ju lutem lexoni të gjithë kapitujt.

“Prandaj po pyes: A janë penguar ata që të bien? Kurrësi! Por nëpërmjet rënies së tyre shpëtimi u erdhi johebrenjve, që t’i shtyjë ata në xhelozë.” (**Romakëve 11:11**)

“... Sepse sikurse edhe ju dikur nuk i besuat Perëndisë, por tani keni gjetur mëshirë për shkak të mosbesimit të tyre, kështu edhe ata tani nuk besuan për shkak të mëshirës që ju është treguar juve, që edhe ata të gjejnë mëshirë. Sepse Perëndia i ka mbyllur të gjithë në mosbesim, që të ketë mëshirë për të gjithë...” (**Romakëve 11:25-36**).

Kur erdhi Jezusi, kë erdhi Ai të shpengonte? Ai erdhi te Izraeli. Dhe kur Ai e mori Izraelin, Ai fitoi Nusen nga johebrenjtë. Sigurisht, Ai erdhi te të Vetët, Ai duhej ta bënte këtë (**Gjoni 1:11**). Gjëja e parë që Ai duhej të bënte ishte të shpengonte të Vetët. Dhe Bashkësia nga johebrenjtë është vetëm një motër e asaj gruaje, e Bashkësisë izraelite. Me siguri! Prandaj Ai duhej të shpengonte Izraelin për ta marrë këtë. Ai duhej të shpengonte Naomin për të marrë Ruthin, nusen e tij. [1]

Libri i **Ruthit** jep një pamje të bukur se si Naomi e kishte humbur pronësinë e saj (**Ruthi 1-4**). Boazi duhej të bëhej një shpengues dhe ai ishte i vetmi që mund ta bënte këtë... Ai duhej të ishte një i afërm gjaku, një i afërm i ngushtë. Dhe duke e shpenguar Naomin, ai fitoi Ruthin. Ky ishte Jezusi – Boazi, një tip i Krishtit. Kur Ai e shpengoi Izraelin, Ai fitoi Nusen nga johebrenjtë. Sa e mrekullueshme!

Tani, ai duhej të ishte një i afërm gjaku. Pra, ju shihni se një engjëll nuk mund ta bënte këtë dhe as një njeri nuk mund ta bënte këtë. Ai duhej të ishte njeri, por nuk duhej të lindte nga një grua pas një marrëdhënieje seksuale. Në lindjen prej virgjëreshës, Fryma e Shenjtë e mbuloi Marinë (**Luka 1:26-38**), prandaj Jezusi nuk ishte as hebre. Jezusi nuk ishte as johebre. Jezusi ishte Perëndi, pikërisht kështu (**1 Timoteut 3:16**). Gjaku i Tij nuk erdhi nga ndonjë marrëdhënie seksuale. Ai ishte gjaku i shenjtë i krijuar i Perëndisë. Dhe ne nuk jemi shpëtuar as përmes gjakut hebre dhe as përmes gjakut johebre, por jemi shpëtuar përmes gjakut të Perëndisë (**Zbulesa 1:5-6**). Kjo është sipas Biblës, ajo e thotë kështu.

Pra, ju shihni, Jezusi ishte Perëndi (**Kolosianëve 1:13-17**). Ai nuk ishte personi i tretë, i katërt apo i dytë; Ai ishte Personi. Ai ishte Perëndi, Ai ishte Perëndia Emanuel (**Mateu 1:22-23**). Perëndia zbriti nga lavdia e Tij dhe e shfaqti Vetën e Tij (**Filipianëve 2:5-11**). [2]

“Sepse nuk dua, vëllezër, që ta mos e dini këtë fshehtësi, që të mos e mbani veten për të mençur: Izraelit i ka ndodhur pjesërisht ngurtësimi, derisa të ketë hyrë numri i plotë i johebrenjve...” (**Romakëve 11:25-26**).

Verbëria ka ardhur mbi Izraelin për shkak të këtij qëllimi, që Nusja e fundit nga johebrenjtë të sillet brenda.

“... dhe kështu i gjithë Izraeli do të shpëtohet, sikurse është shkruar: Nga Sioni do të vijë Shpenguesi dhe do t’i largojë paudhësitë nga Jakobi.”

Pra, është Izraeli nën atë altar (**Zbulesa 6:9-11**). Vëreni, pikërisht për këtë qëllim Izraeli u verbua: që ne të mund të shpëtoheshim. A e beson këtë? Tani, kush i verboi ata? – Perëndia i verboi fëmijët e Tij. [3]

Tani dëshirojmë të shqyrtojmë disa nga këto fshehtësi (e vërteta më parë e fshehur, tani e zbuluar hyjnisht).... Tani, fshehtësia e dytë është fshehtësia e verbimit të Izraelit gjatë kësaj epoqe. **Romakëve 11:25** me kontekstin përkatës. [4]

Nuk është çudi që Jezusi atje në kryq, dhe këta judenj thërrisnin për gjakun e Tij (**Luka 23:13-25; Mateu 27:11-26**) – ata ishin fëmijët e Tij dhe Ai ishte Shkrimi. Ai ishte Vetë Fjala. Dhe duke qenë se Ai e dinte se këta njerëz do ta pranonin me kënaqësi, Ai i verboi ata që të mos mund ta njihnin. Ai erdhi në një mënyrë kaq të përlurur dhe i verboi ata ndaj kësaj, që të mos e pranonin. Shkrimi e thotë kështu. Jezusi kishte aq shumë dhembshuri për ta, sa tha: “Atë, fali ata. Ata nuk dinë çfarë bëjnë.” Ata ishin të verbër. Pali tha se ata u verbuan për shkakun tonë – për ne!

Vëreni këtë tani me shumë kujdes. Atyre iu dhanë rroba të bardha. Ata nuk i kishin; rrobat e bardha iu dhanë atyre – secilit prej tyre. Tani, shenjtorët tashmë kanë një rrobë të bardhë, sepse ata e marrin atë këtu (**Zbulesa 3:5**). Shenjtorët tashmë e kishin të tyren; por atyre atje iu dhanë rroba. Sepse ata nuk patën mundësi, sepse u verbuan nga Perëndia, Ati i tyre Vetë, që hiri i Perëndisë të përmbushej plotësisht dhe Nusja të nxirrej nga johebrenjtë.

Njëherë ata menduan se Perëndia i kishte harruar. Kur profeti e pa atë gjë të errët që do t’u vinte judenjve, ai njeri qëndroi atje dhe Fjala e Perëndisë rridhte tek ai, ai tha: “O Zot, a do ta hedhësh poshtë popullin Tënd?” Ai tha: “Çfarë është ajo që ndodhet atje pranë teje?” – “Një masë.” (**Jeremia 31:37; Jeremia 33:22**).

“Sa lart është deri në qiell? Mate. Sa i thellë është deti?” – “Nuk mund ta mas.” – “Po aq pak mund ta harroj ndonjëherë Izraelin.”

Jo, Ai nuk do t’i harrojë kurrë. Ai duhej ta verbonte fëmijën e Tij. Mendoni vetëm një herë

për këtë! Ta verbojë fëmijën e Tij Vetë, për të na dhënë neve një mundësi, dhe ne e refuzojmë atë. A nuk të bën kjo të ndihesh aq i vogël, sa të mund të zvarritesh nën një bllok betoni?

Po, ata i qëndruan Fjalës së Perëndisë, ata ishin judenj. Ata e kishin ligjin e tyre dhe i qëndruan atij, dhe ligji ishte Fjala e Perëndisë. Ata i qëndruan pikërisht asaj. Dhe për shkak të dëshmisë që kishin, ata u martirizuan deri në vdekje. Këto janë këtu shpirtat nën altar, pasi Bashkësia është larguar.

Në verbërinë e tyre ata e kishin vrarë Mesian e tyre, dhe tani e korrën për këtë. Ata e njohën; më vonë e njohën. Pastaj e panë, kur erdhën para altarit të Perëndisë. Por tani hiri i Perëndisë është për ta.

Ata shpirta që këtu vdiqën si martirë, ishin judenj të vërtetë e të sinqertë; emrat e tyre ishin në Libër, ata jetuan një jetë të drejtë dhe bënë atë që ishte e drejtë, jetuan judaizmin deri në pikën e fundit. Ata u torturuan deri në vdekje nga Eichmann dhe shumë të tjerë. Njerëz të ndershëm, miliona prej tyre atje, ata gjermanë i pushkatuan, i vranë, i varën në gardhe, i dogjën dhe i bënë hi. Këta Hitlerë, Stalinë dhe Musolinë gjakatarë, të etur për gjak, dhe të gjithë këta njerëz që i urrenin judenjtë.

Mendoj se kjo është një nga gjërat që e mban këtë komb (Shtetet e Bashkuara) të bashkuar, sepse gjithmonë e ka respektuar juden dhe i ka dhënë një vend. Sepse kur e nderon një jude, Perëndia do të të nderojë. Sigurisht, ka judenj që kanë rënë nga besimi, ashtu siç ka edhe midis johebrenjve – e njëjta gjë. Por juden e vërtetë, Perëndia e vendosi emrin e tij në Libër përpara themelimit të botës, dhe këtu ai u vra në këtë kohë.

Mendoni për këtë, sa e përkryer është. Pikërisht pasi këta miliona judenj, njerëz të pafajshëm, u masakruan nga kombet e botës, Shkrimi thotë këtu se pikërisht në atë kohë, kur secili prej tyre ishte nën altar, ata e kuptuan se çfarë kishte ndodhur – dhe atyre iu dhanë rroba të bardha.

Ata e kuptuan se e kishin vrarë Mesian e tyre. Ata nuk e dinin këtë, por pastaj e kuptuan (**Zakaria 12:10; 13:6**). Edhe ata u vranë për këtë, për të paguar për veprimin e tyre të gabuar. Dhe shikoni çfarë duhej të bënin tani. Ata ishin fajtorë për vrasje, prandaj edhe ata u vranë. Ata thirrën: “Gjaku i Tij qoftë mbi ne!” Shikoni, ata ishin të verbuar. Po të mos ishin verbuar, Perëndia do të kishte thënë: “Lërinë, ata nuk ia vlejné.” Por sepse ata ishin verbuar nga Perëndia, hiri i Tij zbriti deri tek ata. Amen, hir i mahnitshëm! Dhe Ai i jep secilit prej tyre një rrobë, sepse i gjithë Izraeli do të shpëtohet. Emri i secilit është shkruar. Kjo është e vërtetë. Judenjtë janë populli më i perëndishëm në botë. Ata janë të zgjedhurit e Perëndisë, por Ai i verboi ata për të na marrë ne – dhe ne e refuzojmë këtë?! Si do të jetë gjykimi për Bashkësinë nga johebrenjtë?! Ja ku e keni. Ata u verbuan qëllimisht nga Perëndia, që Ai të mund të na fitonte ne, Nusen, për të na nxjerrë prej andej. Shikoni, e gjithë kjo ishte parafiguruar. [3]

A e sheh tani se si Perëndia duhej t'i verbonte judenjtë, që ata të mos e njihnin Jezusin? Sikur ta kishin ditur, sikur vetëm ta kishin ditur se Ai ishte Ai, dhe ta kishin parë shenjë që Ai bëri... Sikur të kishin qenë në pozitën e tyre të drejtë, si dikur nën ligj, kur Perëndia u urdhëronte nëpërmjet një profeti, dhe ta kishin parë Jezusin duke bërë këtë, do të kishin thënë: "Ky është Mesia." Pse?

Emrat e atyre në atë epokë ishin shkruar në Librin e Jetës së Qengjit, apostujt e Tij, ata e panë dhe e njohën. Pse jo të tjerët? Shikoni, ata ishin të verbuar. Ata nuk mund ta shihnin; ende nuk e shohin. Dhe nuk do ta shohin derisa papritur të lindin si një komb (**Isaia 66:7-9**). Fjala nuk mund të dështojë. Pavarësisht sa ndjesi emocionale ke dhe çfarëdo që ndodh, Fjala megjithatë nuk mund të dështojë! Do të jetë pikërisht ashtu siç e ka thënë Perëndia.

Vëreni tani këta judenj. Luspat e verbërisë ishin mbi sytë e këtyre njerëzve (**2 Korintasve 3:12-16**). Ata nuk kishin faj për këtë. Ata ishin atje, Perëndia e kishte bërë këtë. Dhe ata do të mbeten në atë gjendje deri në kohën kur të vijnë ata profetë të premtuar (**Zakaria 4; Zbulesa 11:1-6**). Mund t'u dërgosh misionarë, mund të bësh gjithçka që dëshiron - Izraeli nuk do të kthehet kurrë, derisa të shfaqen këta profetë (Moisiu dhe Elia), dhe kjo do të jetë pas rrëmbimit të Bashkësisë nga johebrenjtë.

Jo më shumë sesa epoka e kaut mund ta pranonte thirrjen e luanit - sepse Perëndia në Fjalën e Tij tha se doli një frymë kau (**Zbulesa 4:7**); dhe në epokën e reformimit doli një njeri. Kjo është e vetmja gjë që ata mund të pranonin. Por tani ata janë të verbuar.

Por koha do të vijë vetëm kur Ai të ketë përfunduar me johebrenjtë. Ishte një pemë, rrënjët e së cilës ishin judaike, ajo u pre dhe johebrenjtë u shartuan - ulliri i egër - dhe ai sjell frytin e vet (**Romakëve 11:17-24**). Kur kjo Nuse johebrene të pritet (ajo pemë-nuse) dhe të ngrihet lart në praninë e Perëndisë, Perëndia do t'i fshijë nga këtu ata johebrenj jobesimtarë, virgjëreshën e fjetur, dhe do ta shartojë përsëri Izraelin. Ai e ka premtuar kështu.

Dhe deri në atë kohë, ti thjesht duhet të dish se ku po shkon. Nëse e di se ku po shkon, është mirë. Nëse nuk e di se ku po shkon, atëherë pengohesh në errësirë.

Pra atëherë judenjtë do të kthehen, në atë kohë, ashtu si në epokën e Bashkësisë. Nën fuqinë e premtimit të vajosur ata do ta pranojnë Krishtin. Por jo tani, përderisa johebrenjtë janë brenda.

Tani, ne mund të shohim se çfarë lloj mesazhi do të predikojnë këta dy profetë të **Zbulesës 11**. Tani, ju shihni saktësisht dhe qartë se çfarë do të bëjnë ata. Sepse mbetja, ose 144.000 të paracaktuarit, marrin vulën e Perëndisë (**Zbulesa 7:2-8**). [5]

